

sta n. pr. makoljski kaplan Alojz Kramarič in neki neizkušeni mladi mežnarček letala okrog! Taka volitev ne bi bila smela biti potrjena! Slabe, res slabe postavbe imamo!

Pilštajn. (Odgovor „Slov. Gosp.“ z dne 15. maja). Predragi „Štajerc“! V resnici dosedaj nisi imel z nami nobenega opravila. Ali odslej te bomo po prošli, da pripraviš prostorček za pilštajnske klerikalce, ker nas ti vedno pri vsaki mali priložnosti napadajo in psujejo. Naš župnik Rauter se je naveličal miru in fari. Od samega veselja, da je bil Pišek izvoljen, pograbila ga je sveta jeza in je začel v „Gospodarju“ svojo moč kazati. Tako ima ta mož vedno truda dovolj; enkrat uči dekleta teater igrati, drugi pa agitira. Kako je ženam na srce polagal, da naj gledajo, da bodejo možje Piškega volili. Tudi je namesto Piškega shod naredil. Pri nas je bila vedno navada, da se je prvega maja streljalo. Letos tega župnik ni naredil; prišparal je smodnik za Piškovo zmago. Misli si je pač: majnik bo še več let, Pišek pa ne... Kdor veter seje, žel bode vihar!

Silvnica pri Mariboru. Pri nas si je neki tiček napravil iz ilovice gnezdo in izvalil dva mladiča. Ker ta stari ni mogel čakati, da bi se izgodila, nagnal je še gole in brez perja po svetu. Morala sta peš hoditi. Pred 7. majem sta letala po celem Radiselu in Čreti; pri vsaki koči sta stare soldate prigovarjala, koga naj volijo: Le volite dr. Korošca in dajte sem listke, bova že midva napisala. Tako sta se trudila noč in dan. Prišla sta tudi k nekemu kovaču. Ta pa je imel ravno žarečo železo v roki in ju je napodil: Vi mene ne bodejte učili, koga naj volim! Tako sta se tička opekla. Na volilni dan pa sedijo ti trije brez pravice pri g. Wregi v sobi na klopi. Jaz vprašam: Kaj sem ti dolžan, da si me večeraj klical in na okno krkal? Stari Kolman odgovori: Bova že prišla skupaj. Drugi dan sopiha J. K. proti Mariboru in gre Jakoba Kranjc tožit. A glej, opek se je zopet! Zdaj ga boljjo prsti in ozdravil ne bo tako hitro... Povedati ti tudi moram, da je neko žensko prosil za „vollmacht“ za rihtarjio. Ali zopet se se opek! Zdaj pa ti stari tiček Kolman povej, kako si seno razdelil med vboge posestnike. Vsak je manj dobil, kakor je prosil in ti si se baje računil lepe svote. Po noči si peljal veliki težki voz sena domu. Ali je to pravilno? Le toži, pride še mnogo na svetlo! Krave si nakupil in jih tudi v reji imel; grof Schönborn pa je moral prodati, kar ni imel sena. Oj, oj, mi poznamo te in ednake tičke prav dobro!

Sv. Janž dr. polje. Dragi „Štajerc“, prosimo te za nekoliko prostora. Ni vse zlato, kar se sveti in škerjanec visoko leti a se nizko vsede. Ker naš gospod Škerjane tudi visoko leta, se bode tudi nizko vsedel. Ko so bile volitve za okrajni odbor, si je gospod vse kriplje napel, ker je mislil da bo prvaška zmaga; pa imamo Bogu zahvaliti, da je napredna stranka zmagala. Ko so bile za deželne poslance volitve razpisane, so si hitro shod napravili in ljudi prisiljevali, da bojo najboljši poslanci Ozmec in Meško in tako še kira bodi babo govori kak gospod Meško. — Ko je pa bil „Bezirkstag“ požarne brambe napovedan pri nas v sv. Janžu, se je pripravljala požarna bramba za vaje in sicer vsakokrat po večernicah, nikdar pa ne med božjo službo; tedaj niso imeli nobene vaje. Res, načelnik je na Križovo šel v „Feuerwehr-Depot“ listke pisat, pa čisto sam in ni to nobenemu človeku rekel. Tudi ni nikogar noter vabil, pa so prišli med večernicami; on tudi ne sme nikogar vun vreči, kateri je „Wehrmann“. In gospod župnik je javno iz prižnice govoril, da vodja požarne brambe je vsemu temu kriv. Rekel je, da vodja jih proti hudiču pelja, pa ne proti požaru, da to društvo je vragovo. Kaj so to za ene besede doli iz prižnice? Ali bi ne bilo stokrat boljše, da bi gospod v farovži ležali, pa ne zolč po ljudstvu razlivali in velike nemire napravljali? Naša požarna bramba je Bogu v čast in bližnemu v varstvo. Naše društvo je bilo ali razžaljeno od župnikovih besed. Kadar boste kaj dobrega storili za požarno brambo, takrat boste govorili in tudi šimfali dol iz prižnice! Gospodu kaplanu je pa nemški napis napoti na „šprickamri“; rekel je, da to je nespodobno, da bi tukaj bil nemški napis in da bo gospod kaplan napravil in osnoval slovensko društvo požarne

brambe v št. Janžu. Ali so to Kristusovi namestniki? Menda bi bili najboljši agenti pri „fersiherungi“... Ali naša vrla požarna bramba ostala boše trdna! Bogu v čast, bližnemu v pomoč! Naprej v delu!

Zreče pri Konjicah. Župnik Karba je v nedeljo, dne 16. maja na prižnici večkrat ponovil: kdor jutri ne bo Novaka volil, stori velik, smrten greh, ker s tem ne nasprotuje samo cerkvi in veri, temveč škoduje tudi samemu sebi. Cela pridiga je bila večidel volitvi posvečena, kakor menda v vseh cerkvah, le z nekaj izjemkov pravih duhovnikov. A pri vsej tej grožnji jih vendar veliko ni šlo volit, in v celem volilnem okraju Konjice-Slov.-Bistrica je Novak le slabo trikrat toliko glasov dobil nego Kresnik, to je 1190 in 450, četudi se je na prižnicah, v spovednicah veliko agitiralo, ter so agitatorji in njih podrepniki od hiše do hiše glase lovili. Ker je pa Novak samo Kresnika za nasprotnega kandidata imel, sledi iz tega, da je laži „Kmečka zveza“ tudi pred samim Kresnikom močno trepetala, ter se za svojega Novaka nemalo bala, kar je za „Štajerca“ že znanje velicega napredka in zmage! Če se pomisli velikansko moč duhovnikov proti le zavednim Slovencem in Nemcem, je zmagal Kresnik ne pa Novak. Pa pomislimo nazaj le 60 let, kolika razlika od takrat in zdaj, in tako pride čas prej ali slej, ko bo duhovska trdnjava ne več s svojimi kimovci, temveč od razsvetljenih v politiki poražena, a ne pa „Štajerc“, kakor „Slov. Gosp.“ in „Straža“ v svoji oholosti že naprej prorokujeta.

Ribnica-Brezno. Bila je enkrat ena ženska, eden fajmošter in eden župnik. Ženska je bila zauberna, fajmošter je bolan, silno bolan, tako da že čez eno leto ne opravlja svojih duhovnih dolžnosti, župnik pa ima bicikelj. Vsi trije pa niso bili nikdar skupaj, ampak vedno po dva in dva. To pa je bilo tako. 6. p. m. se je pripeljala zauberna ženska v naš kraj in si najela sobo v tukajšnji krčmi. To je zvohal bolni fajmošter. Prisopihal je k nam in se predstavil ženski. Začela sta se ljubeznivo pogovarjati, če pa sta bila sama, sta se strastno poljubovala, kar se je skozi okno prav lepo videlo in slišalo. Začelo se je mračiti, fajmošter ima 10 minut do doma, to je za bolanega človeka dolga pot. Kaj mu je storiti? Najme si toraj tudi sobo poleg ženske sobe in obadva grasta spat — vsak v svojo sobo. Noč je pokrila fajmoštra in žensko s črno odejo. Drugi dan ob 10. uri predpoldne je fajmošter vstal in se podal domov. To pa je zvedel župnik s bicikeljnom. Zelo ga je razjezilo, da je fajmošter, katerega mora nadomestovati v cerkvenih opravilih, postal tako samostojen. Pripeljal se je drugi dan to je 7. pr. m. že opoldne k ženski in se seznanil z njo. Začela sta se ljubeznivo pogovarjati. Večerjala sta iz ene ponve pečenjak iz osmih jajec in spila sta dva pollitra vina. Začelo se je mračiti. Župnik ima s bicikeljnom četr ure do doma. To je sitno za zaljubljenega župnika. Kaj mu je storiti? Najme si toraj sobo poleg ženske sobe in obadva grasta spat — vsak v svojo sobo. Noč je pokrila župnika in žensko s črno odejo. Zjutraj ob 5. uri se pelje župnik z bicikeljnom domov, da ob 6. uri svojim pobožnim faranom mašo prebere. Taistega dne se je odpeljala tudi ženska, prej pa je še krčmarju zastavila svoje uhane in prstane. Tretji dan sta prišla župnik in fajmošter skupaj v našo krčmo. Klavrno sta se pogledovala, ko sta zvedla, da ženske ni več tukaj. Vendar pa sta si najela vsak eno sobo in sta zopet pri nas prenočila. S tem sta hotela pokazati, da jima nič ni mar za žensko. Več prihodnjic.

Sv. Barbara v Haložah. Smo zelo veseli, ljubi „Štajerc“, da si pričel krtačiti našega vsestranskega politikujočega župnika Vogrina. Zategadelj se nam ni čuditi, kajti on še ima vedno smolo. Toliko menda ni imel nikoli opravkov, ko za časa volitve. Poštene pridige že nismo slišali od njega od velike noči sem. Nadalje naj bo župniku na uho povedano zaradi cerkvenih opravil. Ali je to krščansko, da je Vogrin dne 17. majnika 1909 vse može spodil iz križevske procesije, češ, mož, le ite domov, vas ne rabim tukaj, pojdite na volitvo in tam volite krščansko. Torej, dragi bralci tukaj sprevidimo, kdo je kriv da vera peša? Župnik, pobrigaj se raje za snazženje cerkvenih klopi, da ne bodejo toliko pra-

šnate in nesnažne. Gledi tudi na sestrice Marjinega društva, da ne bodejo se nekatere po celo noči s fanti zabavljale. Pri sv. maši pa daj pri glavnih delih pozvanjati v zvoniku. Plakatov pa drugokrat ne pritiskaj na cerkvo, sicer pri pohođnih volitvah si lahko kancelj ž njimi okintaj. Pretečeno nedeljo si oznanil za nazaj prinesli spovedne listke, ki so že itak 5 let stari in sicer pod tem pogojem, da naj vsaki prinese dar. Vprašamo nadalje, kedaj pa se prične skanjanje barbarške cerkve; menda nikoli, čeravno se je že dosti nafehtalo za ta namen? Kaj pa bode z cerkvo sv. Katarine? Začela se je poratati. Ali ni to škoda? Denarci pa vendar dišjo od zvonov sv. Katarine, če kdo umrje? Sretno jemo, da bi raje tiste kronce za te namene obrnil, kakor pa za klerikalna društva i. t. d.

Vohaj.

Zahvala.

Iz raznih vzrokov, zlasti pa zato, ker bi se to kot vplivanje za mojo osebo pri volitvah v okrajni zastop tolmačilo, — dovoljem si šele danes, izraziti svojo zahvalo za doprinešeno mi odlikovanje. Občine Sv. Bolfenk, Biš, sv. Elizabeta in zgornja Pristova so me imenovala za svojega častnega člana, občini Jiršovce in Vinterovec pa sta mi izrazili svojo zahvalo. Da se mi je podelilo to najvišjo čast, katero more občina oddati, mi je veseli dokaz, da so cenjeni občinski zastopi moje ponižno delo tekmo 5 letnega načelovanja v okrajnem zastopu priznali in razumeli. Tudi v naprej mi bode naloga, da delujem z vsemi svojimi močmi za javni blagor kmetijskih občin ptujskega okraja!

Ptuž, maja 1909.

Jos. Ornič m. p.
okrajni načelnik itd.

Novice.

Papeževa beseda. Pred kratkem sprejel je papež Pij X. večjo množico romarjev. Dal jim je razne nasvete in dejal med drugim tudi sledeče: „Varujte se pred gotovimi časopisi, čeprav nosijo ti ime „katoliški“. Samoumevno je, da je papež pri teh besedah mislil na klerikalne časopise, ki delajo tako, kakor da bi imeli patent na katoličanstvo. Sveti oče je torej svaril pred laži-katoliškimi listi, pred časopisi, ki se bahajo s svojo pobožnostjo, ki so pa pravi veri najbolj nevarni. Zapomnimo si te besede svetega očeta!

Veilezidajalci! Kakor poročamo v „Političnem pregledu“, pisala je dunajska „Reichspost“ te dni o neklih protiaustrijskih zvezah Srbije. Zanimivo pri temu je, da se zdaj javno prizna, da se je doslej na avstrijskem jugu (zlasti v Ljubljani) razširjevala srbska agitacija. Tudi se javno prizna, da je srbska vlada gotove slovenske časopise z denarjem plačevala, da so zanjo pisali. To je pač verjetno, kajti prvaški listi so vedno naravnost veilezidajalsko pisarili.

Bogokletstvo. Klerikalci so res že tako nesramni, da se naravnost norčujejo iz Boga in iz vbogega kmeta. V eni zadnjih števil klerikalnega „Kärntner Tagblatt“ beremo n. p. sledeče bogokletstvo: „— Pondelek prišel je najprej iz zahoda in potem iz juga zaželjeni dež. Ali vzel ni niti prahu proč, kakor da bi nam hotel reči: Vi me ne zaslužite! Pač mali dokaz, da zgornji eden biva, ki ne pusti, da bi se ga pozabilo. Pri nas se zapira žepe za čast božjo in vsega-močni zapira svoje nebo dežju... Res, čudno je, da vsega-močni ni pisecu tega bogokletstva pero iz roke zbil. Zato torej ni dežja, kar kmetje ne napolnijo farško malho! Res, klerikalci bodejo vero popolnoma zagreblji...“

Iz Spodnje-Štajerskega.

Ornič — častni občan. Že predno so se vršile okrajne volitve, bil je načelnik g. Ornič od raznih občin za neverljive gospodarske svoje zasluge častnim občanom imenovan. Mi to preje nismo hoteli omeniti, ker bi prvaki potem pisarili, da delamo reklamo za volitve. Danes pa so volitve že minule in končale z napredno zmago. Zato poročamo, da so imenovala občine Sv. Bolfenk, Biš, sv. Elizabeta in zgornja Pristova g. Jos. Orniča za častnega občana. Občini Jiršovce in Vin-

novce pa sta g. Ornigu izrazili svojo iskreno
nervo. S tem so te občine dokazale, da pri-
marajo veliki pomen in koristi Ornigovega
gospodarskega dela. Čestitamo načelniku Ornigu
vsega srca in prosimo ga, da naj v bodoče
deluje za blagor okraja!

Cesta Polenshak-Bratlisavec postala je res
je pravi „Schmerzenkind“. Nikdo, kdor pozna
nimere, ne bode zanikal, da je ta cesta vele-
potrebna. Ljudstvo pričakuje njeno zgradbo z
velikimi željami, ker čuti njeno potrebo in njen
pomen. Napredni okrajni odbor je v tem oziru
le svojo dolžnost storil in je napel vse svoje
moči, da bi to velepotrebno cesto čimprej ure-
nil. A zdaj se kaže vsa brezvestnost prvaških
hujšakačev v pravi luči. Namesto, da bi z vese-
jem pozdravili, da se stori nekaj slovenskemu
ljudstvu koristnega, skušajo zagriženi hujšakači
se cesto na vsak način preprečiti. Odkritosrčno
povedano: ta cesta bi bila že davno
zgrajena, ko bi se ji prvaški huj-
šakačina vse načine ne zoperstav-
ljali. Edino ti prvaški gospodje so krivi, da
ta zgradbo doslej še ni izvršilo. Oni nosijo torej
odgovornost za to hinavsko-podlo počenje. In
ljudstvo bode te hujšakače svoj čas že na odgo-
vornost klicalo... Kako stoji stvar s cesto Po-
lenshak-Bratlisavec? Dne 13. aprila se je vršila
druga komisija, ki je markirala teraso. Vsi
deleženci pri tej komisiji so bili takrat
zadovoljni. Tudi župnik iz Polenshaka je bil
zadovoljen in se je izjavil za zgradbo ceste.
Kdaj je prišel takrat tudi učitelj Gorup, če-
rven ni imel pri komisiji prav nič opraviti. Mo-
že je šutil zraven in je zastoj pil, ako ravno
ga lahko sleherni kmet proč spodil. Gorupu
je pri komisiji menda pijača tako dobro delala,
da je vse drugo pozabil. Tudi on se je takrat
za zgradbo ceste izjavil. Torej še enkrat pove-
dano: Dne 13. aprila so bili vsi, tudi
župnik in učitelj, s to zgradbo za-
dovoljni. Ta zadovoljnost je bila tembolj
prevarljiva, ker se je težkemu trudu okrajnega
načelnika Orniga posrečilo, pridobiti to dobro,
da bi dežela polovico vseh stroškov plačala. Vsak
metni človek bi torej mislil, da bode zdaj
ta zgrajena. Ali kaj se zgodi? Drugi dan po
komisiji, ko so učitelju menda še rogovili vi-
ne duhovi po glavi, prišel je fajmošter in pred-
ložil nakrat protest proti zgradbi ceste. Ta
protest je spisal učitelj Gorup. Podpisala pa ga
je cela vrsta oseb, katere niti interesi niso,
katere cela stvar pravzaprav mnogo ne briga.
Torej plod navadnega grdega hujškanja. Pri
komisiji sta se fajmošter in učitelj, katerega
celo stvar nič ne briga in ki naj bi raje
svoj nos v svojo službo vtikal, za zgradbo ceste
govorila. Ali komaj je komisija svoje delo skon-
čala, ko sta pričela ta dva čedna gospoda že
pisati in protest pisariti. In zdaj vprašamo:
kaj ni to najhujša hinavščina? Vsled protesta
je moral seveda okrajni zastop zgradbo ce-
ste ustaviti. Pomisliti se pa mora, da je
8 posestnikov za to cesto prosilo. Fajmošter
in učitelj, ki ne plačujeta nobenih davkov, sta
preprečila to, kar so zahtevali 108 posest-
niki!!! Človeku zavre kri, ako vidi tako ne-
umno počenje! Ko je okrajni odbor zgradbo
ustavil, prišli so seveda zopet posestniki in pro-
sili, da naj se stvar nadaljuje. Ali zgradba ceste
bode le tedaj nadaljevala, ako se potegne
protest nazaj. Dva posestnika sta tudi že po-
pisala svoja podpisa na protestu nazaj. Ostali
posestniki naj to tudi storijo. In fajmoštru se
bode že dokazalo, da velja postava več nego
čistjeva čekarija in njegova trda glava! Iz
tega tega pa je razvidno, kako brezvestno in
nasramno nasprotujejo prvaki vsakemu pamet-
nemu gospodarskemu delu. Kmetje se bodejo že
odramili in otresli teh svojih škodljivcev. Sra-
mota za hujšakače, ki ne privoščijo ljudstvu no-
be dobrote!

Blamirani doktor Brumen. Pred par tedni
so poročali, da so slovenski fantje slovenskega
načelnika doktorja Tončeta Brumena na mestnem
prav pošteno pretepili. Nam se je Brumen
nazaj smilil in mi smo fante obsojali, ki
so po njegovi grbi tako neusmiljeno mlátili. Ali
menda da bi nam bil dr. Brumen za naše so-
polke hvaležen, poslal nam je par „popravkov“
in 19. Pri temu je hrabri dr. Tone le na ne-
pozabil: da se mora namreč „popravke“ v

zmislu postave pisati in da ima „Štajerc“ dovolj
dobrih dopisnikov, tako da res ne potrebuje
čekarjev prvaških advokatov. Brumnov popravek
je bil popolnoma nepostaven. Po pravici pove-
dano: mi nismo bili takoj na jasnem, ali je ta
popravek Brumnova kuharica ali pa on sam
spisal. Kuharica bi bila gotovo razžaljena, ko bi
se ji očitalo, da tako neumne, bedaste, otročje
„popravke“ pisari. Ko bi Brumen vsaj v ka-
zenski zakonik pogledal, bi moral takoj neum-
nost svojega popravljanja razvideti. Ali Brumen
menda niti postav čitati ne zna! Mi smo vrgli
seveda njegov bedasti „popravek“ v najgloblejši
koš; če se ne motimo, zavila si je naša dekla
potem kvargeljne v ta „popravek“. Mislimo
smo, da bode imel Brumen s to blamažo dovolj.
Ali ne, ne; — kadar ta modrijan začne, takrat se
hoče do kosti blamirati. Mož je šel in — tožil
našega urednika Linhart. Tako prijetnih uric
že Linhart dolgo ni imel. Veselil se je Brum-
novi tožbi na vse pretege in smejal se je, da
bi mu kmalu trebuh počil. Linhartov smeh pa
je priklopel do vrhunca, ko je izvedel, da si je
Brumen za svojega zastopnika mariborskega pr-
vaka dr. Rozino vzel. Kajti ravno dr. Rosina
se je že opetovano z našim listom osmešil. Tudi
ta doktor je pravi bogseusmili-jurist in je že
večkrat dokazal, da ne zna „popravkov“ pisati.
Naš urednik Linhart je svoj čas hotel par ur
žrtvovati in dr. Rosino zastoj podučiti, kako
se „popravke“ piše. Rosina takrat te velikodušne
ponudbe ni sprejel; zdaj pa ima vraga. Po na-
logu Brumena je dr. Rosina tožil. Ta znamenita
tožba se je vršila pretekli terek v Mariboru. Po
kratki razpravi bil je urednik Linhart seveda
oprostjen, dr. Brumen pa mora vse troške
plačati! Dober apetit, gospod doktor! Troški
so sicer precej veliki, ali ker znate (kakor smo
to že večkrat omenili) jako dobro račune delati,
bodele stvar že plačali... Ves svet se zdaj dr.
Brumnu in dr. Rosini smeji. Pa je tudi res
smešno, ako advokat niti postav ne pozna. Nam
se Brumen in Rosina prav iz srca smilita. Zato
je naš urednik še enkrat pripravljen, da ju za-
stoj podučiti tiskovne postave. Ako hočeta dr.
Brumen in dr. Rosina, naj prideta vsak petek
od 5. do 6. ure zvečer v uredništvo „Štajerca“.
Tam jima bode urednik Linhart povedal, kako
se dela „popravke“. Podučil ju bode sploh o
vsem tem, kar potrebuje dandanes jurist. In
Linhart je dobra duša; podučil ju bode celo
zastoj. Pričakujemo torej Brumena in Rosino!
Seboj naj prineseta le „cviker“. Vse drugo jima
posodimo mi. Ako bi pozabila doma slučajno
svoje juridično znanje, povedala jima bode naša
dekla vse paragrafe...

Prvaška riba. V noči od 26. na 27. maja
lovil je ptujski železničar g. Repototschnig v
Dravi ribe. Voda je bila visoka in hodil je sem-
tertja ter se že veselil na ribjo pečenko. Kar
nakrat opazi v travi ob Dravi nekega človeka,
ki je tam počival. Ribič si je mislil: le naj po-
čiva, samo da bi dežja ne bilo. In šel je naprej.
V glavi je imel same ribe, lepe, velike ribe. Ali
v mrežo mu te ribe niso hotele priti. Zato se
je moč obrnil in korakal nazaj. Kar nakrat vidi
v vodi nekaj črnega. Ribič je mislil, da je to
morda kakšna žival, ki tudi ribe lovi in pripra-
vil je že samokres, da ustrelji. Ali ko natančneje
pogleda, vidi nakrat, da je v vodi — človek, ki
že požira vodo. Repototschnigg porabi vse moči
in z nevarnostjo za lastno življenje potegne v
mrežo to človeško ribo na suho. Kdo je bil?
No, ta „riba“ je bil naš staroznani prvaški Lon-
čarec, bivši „narodni štacunar“ v Ptuj. Ribič
je moža zopet zbrihtal, ki mu je potem 10 K
hotel darovati. Samo ob sebi je umevno, da se
ta „trinkgeld“ ni sprejel. In zahvala? No, dosti
ni manjkalo, da bi Lončarec svojega rešitelja
pošteno ne oštel... Oj ti prvaške ribe!

Minoritski fajmošter Vavpotič v Ptuj je
skoziškok prvak in politika mu je glavna stvar.
To mu tudi dobro tekne, kajti mož je okrogel
kakor vinski sodček. Podoba meniškega celiba-
terja to pač ni. Mislimo, da moč ni sovražnik
dobre pijače in jedi. Sicer je pa tudi fejt dečko.
Zato baje tudi ni sovražnik nežnega ženskega
spola, „Devičice, noričice“. — Lepa pesem je to,
kaj, gospod guardian? Mi mu seveda vse to
prav iz srca privoščimo. Moč naj le je, moč naj
pije in ako mu katera „devičica“ mlajšega ali
starejšega letnika dopade, mu jo končno tudi

privoščimo. Sicer je storil obljubo čistosti, ali —
to bode že sam opravil s svojo vestjo... Le
politiko naj bi oče Vavpotič pustil! Kajti vse
kar je prav; — kjer me ne srbi, tam se ne
praskam. Ali ako nas Vavpotič prične srbeti,
moramo ga malo popraskati! Politika, gospod
Vavpotič, ni za Vas! Ako bi hoteli ljudem tudi
v politiki vzor biti, potem bi morali v prvi vrsti
pred lastnim pragom pometati. In tega pome-
tanja bi pač nikdar ne bi bilo konec. Kaj ne,
gospod oče minorit Vavpotič?... Le politiko
naj bi pustil! Ali ravno tega noče moč storiti.
Ravno v politiki se hoče odlikovati in mi se le
čudimo, da Vavpotič še ni za poslanca kandi-
diral. Kajti politiko ljubi, ljubi iz vsega srca,
ljubi skoraj tako živo, kakor — no, saj veste
koga! Njemu se politika dopade. Ali drugim lju-
dem se to ne dopade. Nasprotno, njegovi farani
so že zelo nezadovoljni in veliko jih je, ki bi
si želeli, da vzame Vavpotič od Ptuj slovo. In
to se bode moralo zgoditi, kajti takih blagoslov-
ljenih gospodov v Ptuj res ne potrebujemo.
Razumete, očka Vavpotič? Sicer pa ne smete
misлити, ljudje božji, da je Vavpotič bogve kako
hudi nasprotnik nemščine. Nemške pobotnice sicer
noče podpisavati. Ali kadar se gre za kakšni
testament, takrat zna Vavpotič prav lepo nem-
ščino. Testamenti, so za ljudi njegovega kalibra
„internacionalna“ stvar. In še nekaj: Oče Va-
vpotič zna prav lepa pismenca v nemškem jeziku
pisariti. Pa ne moškimi, oj ne, ženskam zna tako
lepa zaljubljena pismenca pisariti. Mi se vemo
n. p. spominjati na celo vrsto nežnih pisem, ka-
tere je Vavpotič pisaril v nemškem jeziku neki
gospej. Ta pisma nosijo vsi naslov „Mein liebes
Irl“. In sladka so ta pisma, Bog vé, da so
sladka! Ja, ja, ljubezen je huda stvar! Nam se
le nekaj čudno zdi: V teh zaljubljenih nemških
pisemcih si upa minorit Vavpotič tudi prav ro-
bato svojega — knezoškofa napadati! V enem
teh pismov napada Vavpotič namreč grozno ma-
riborskega knezoškofa in konča z besedami:
„So sieht unsere Obrigkeit aus! Hanba!“ Po
slovensko: „Tako izgledajo naši predpostavljene!
Doli!“ Hmhmm! Minorit Vavpotič je torej za-
grizen nasprotnik knezoškofa in mu kliče celo
„hanba“. Radovedni smo, kaj bode cerkvena
oblast k temu rekla... Skof se po Vavpoti-
čevem mnenju premalo za politiko meni! Oj ti
duhovniška pokorščina, kje si? Gospod Vavpotič,
kot prijatelji Vam svetujemo: odidite, odidite,
pa hitro, hitro...

Posledice hujškarje. Binkoštno nedeljo zve-
čer zgodil se je v gornji Hajdini pri Ptuj veli-
ki požar. Ptujška požarna bramba je bila kmalu
alarmirana in je prišla z dvema špicama na
požarišče. Vsled pomanjkanja vode je bilo delo
zelo težko. Najhujše pa je to, da gotovi nahu-
skani ljudje požrtvovalne gasilce še sovražijo.
Kakor že večkrat popreje, bili so požarniki tudi
to pot opsovani z najgršimi psolvkami. Nekateri
zaslepljeni fantalini so naravnost kričali, da
mora „fajeber proč“, ker bodejo drugače špice
prevrnil. To res ravno tako izgleda, kakor da
bi gotovi nahujskani bedaki imeli svoje veselje
nad ognjem. Domači kaplan je nekaj nemirnežev
šelega potolažil. Namesto da bi ti brezvestni ga-
silcem pomagali pri njih neplačanemu delu, jih še
sramotijo in zaničujejo. Odkritosrčno povedano,
nima ptujška požarna bramba nobene dolžnosti,
pomagati na deželi. Sploh je lo prostovoljno
društvo; člani ne dobivajo nobene plače za svoje
delo; nasprotno, člani še plačujejo v društvo.
In za zahvalo imajo od neolikane druhalni pso-
ve! Poroča se nam tudi, da ni bilo občinskega
predstojnika nikjer najdeti. Pač čudno! Rado-
vedni smo, kedaj se bode ponehala ta grda
gonja proti požarnikom. Čudno ne bi bilo, ko
bi gasilci nikamor več ne prišli, ko se jim njih
trud na tako grdi način poplačuje! Pogoreli
prihajajo potem v Ptuj za podporo prositi. Kaj
ko bi jim ljudje zdaj nič ne dali? Prvaški huj-
skači bi bili krivi! Sramota za hujšakače!

„Quadrathaxen“. Poročali smo svoj čas o
smešni tožbi prvaškega študenta Volčiča. Ta
mladenič, ki bi se naj raje svojih knjig držal,
bil je eden prvih rogoviležev septembra meseca.
V gruči ljudstva stopil mu je neki stražnik slu-
čajno na nogo. Fant pa ima menda kurja očesa
in je zato pričel razsajati. Stražnik pa mu je
baje rekel: „Auf Ihre Quadrathaxen werd ich
auch noch aufpassen!“ In glejte, kurja očesa

študenta so bila razžaljena in fant je tekel k sodniku. Stražnik je bil seveda pri prvi razpravi oproščen. Ali kurja očesa študenta so bila še vedno razžaljena in fant je vložil vsled tega rekurz. Pa Bog pomagaj: tudi pri drugi razpravi je bil stražnik oproščen. Zdaj študentu drugega ne bode pomagalo, kakor da si pusti kurja očesa porezati. Oj ti presnete „Quadrathaxen“ ti!

Iz Šmarja pri Jelšah se nam piše: Naš gosposkap kaplan Sinko in pa „teaterdirektor“ so imeli letos posebno srečo, da so šli na božjo pot zraven romaric. Seveda, vsaka romarica nese seboj cekar in pa „povleček“ notri, da se lahko med dolgo potjo malo pokrepča. Sinko pa ima precej razbasani želodec in bi bil skoraj vse „povlečke“ iz cekerjev polizal. Zares je ta neprijetni gost vtikal svoj blagoslovljeni nos v jedila romaric. Kadar bode gosposkap Sinko še šel z vami na Božjo pot v Zagorje, zavite vaša jedila v „Štajerca“; gotovo se bodele rešili takih neprijetnih gostov, kateri Vas nadlegujejo med potjo.

V marenškem okraju smo naprednjaki pri zadnjih deželnozhorskih volitvah dosegli veliko večino. Oddanih je bilo namreč skupno 442 glasov. Oddanih jih je dobil naš kandidat posestnik Kalischnig 219, klerikalni profesor dr. Verstovšek 105 in liberalni dr. Božič 118 glasov. Naš kandidat je torej toliko glasov dobil, kakor obadva prvaška kandidata skupaj. To je pač krasni uspeh! V posameznih občinah je bilo razmerje glasov sledeče: Sv. Anton n. P.: dr. Božič 28 glasov; — Trofin: Kalischnig 19, dr. Verstovšek 2. — Vižinga: Kalischnig 27, dr. Verstovšek 17, dr. Božič 9. — Brezno: Kalischnig 27, Verstovšek 2. — Gental: Kalischnig 39, Božič 1. — Johannesberg: Kalischnig 14, Verstovšek 2, Božič 5. — Pernice: Kalischnig 8, Verstovšek 12. — Primon n. P.: Kalischnig 12, Verstovšek 2. — Primon p. H.: Kalischnig 3, Verstovšek 24, Božič 3. — Ribnica: Kalischnig 10, Verstovšek 5, Božič 8. — Remšnik: Kalischnig 34, Verstovšek 21, Božič 3. — Sobota: Verstovšek 12. — Vuzenice: Kalischnig 24, Verstovšek 4, Božič 49. — Vuhred: Kalischnig 2, Verstovšek 2, Božič 12. — Iz teh števil je razvidno, da se je marenberški okraj izborni držal. Skoraj vse občine so oddale večino svojih glasov naprednemu kandidatu! Lahko torej rečemo, da je marenberški okraj skozinsko napreden! Čast vrlim kmetiskim volilecem!

Lep duhovnik! V bližini Celja je znani klerikalno-politično fajmošter Franc Ogrizek za časa deželnozhorskih volitev raz prižnice grozovito čez učitelje udrihal. Učitelj, ki je bil kot organist na koro, te gonje ni mogel več poslušati. Zato je raje zapustil koro. Zdaj pa je fajmošter izprevidel svojo napako in je prosil raz prižnice učitelja za odpuščanje ter je vzel vse svoje psovke nazaj. Vkljub temu je bila maša tiha. Pač lepa slika, kaj? Bog ve, kakšno odgovornost nosijo tisti, ki delajo tako pohujšanje mladine! Ali cerkvena oblast res neče ničesar videti? Skrajni čas bi bil, da se nekaj stori!

Sejem v Ptuj. Živinski, konjski in svinjski sejem, ki se je vršil 2. t. m., bil je dobro obiskan. Prignalo se je 230 konj, 1.210 komadov govede in 970 svinj. Trgovina je bila srednja. Cene so padle. Prihodnji sejem 16. junija.

Letni in živinski sejni na Štajerskem. Sejmi brez zvezdic so letni in kramarski sejmi; sejmi, zaznamovani z zvezdico (*) so živinski sejmi, sejmi z dvema zvezdicama (**) pomenijo letne in živinske sejme.

Dne 6. junija pri Sv. Trojici, okr. Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 7. junija v Ormožu*; v Celju*; pri Sv. Juriju ob juž. žel., okr. Celje; na Bregu pri Ptuj*. Dne 8. junija pri Sv. Marjeti na Drav. polju*, okr. Maribor; v Rogatcu (sejem z veliko živino); v Radgoni*; pri Sv. Martinu pri Slov. Gradcu*. Dne 9. junija na Ptuj (sejem s ščetinarji); v Pilštajnu**, okr. Kozje; v Imenem semem s ščetinarji, okr. Kozje; v Mariboru*; v Gradcu (sejem z rogato živino; na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 11. junija pri Sv. Treh Kraljih**, okr. Sv. Lenart v Slov. gor.; v Brežicah (svinjski sejem). Dne 13. junija na Zigrtove, okr. Sevnica. Dne 14. junija v Žalcu**, okr. Celje; pri Sv. Duhu-Loče**, okr. Konjice; v Kozjem**, pri Novi Štiti**, okr. Šmarje pri Jelšah; v Jurkloštru**, okr. Laško; v Rušah, okr. Maribor; v Spodnjem Dravogradu**, okr. Slovenj Gradec; pri Sv. An-

dražu**, okr. Ptuj; v Brežicah**: pri Sv. Janžu pri Spodnjem Dravogradu**, okr. Slovenj Gradec. Dne 15. junija v Arvežu (sejem z drobnico); pri Sv. Barbari**, okr. Konjice; v Mozirji**, okr. Gornji Grad; v Lembahu*, okr. Maribor; v Gornji Kostivnici**, okr. Rogatec; v Radgoni*; na Platinini*, okr. Sevnica. Dne 16. junija na Ptuj (svinjski, konjski in govejski sejem); v Imenem (sejem s ščetinarji, okr. Kozje). Dne 17. junija na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem); v Gradcu (sejem z rogatino).

Požari. V Eibersbergu pri zg. Radgoni je pogorel posestnik Švagula popolnoma. Povzročil je požar baje neki deček. Škode je za 2.400 K. — V gornjih Izvanjih pri Negovi je pogorel tamošnji mlin z vsem blagom. — V gornji Bistrici pogorelo je posestniku Bera gospodarsko poslopje in hiša. Požarna bramba je rešila, kar je bilo mogoče. — V Golovcu pri Sv. Janžu je izbruhnil 27. maja dopolne ogenj, ki je vpepelil v kratkem času 8 hiš z gospodarskimi poslopi. Škoda je temvečja, ker pogorelci večinoma niso zavarovani.

Drevo ubilo je pri Grižah drvarja Gomilška. Nesrečnež je bil takoj mrtev.

Roparski napad. Poroča se nam: Preteklo sredo pri belem dnevu napadli so na cesti v sv. Lovrenc dr. p. fantalni konjskega trgovca „Ivana“ iz Ogrske in mu oropali 1.500 kron. Potem so zbežali. Fantje so oropnemu znani, ker je preje z njimi popival. Roparski napad napravil je veliko razburjenje.

Obesil se je v Johannesbergu pri Čelnici posestnik Zechner; baje se mu je zmešalo.

V Dravo skočil je v Mariboru muziker Vencelj Opel. Paznik Sommer je skočil takoj za njim, a ni ga mogel več rešiti. Opel je bil pi-jaci hudo udan.

Obesiti se je hotel dragonec Stahl v Slov. Bistrici. Bal se je kazni zaradi dezertiranja.

Pod voz, na katerem sta bila dva polovnjaka vina, prišel je hlapec Huber v Peklu. Bil je tako težko poškodovan, da je kmalu potem umrl.

Iz Koroškega.

Prvaški polom. Iz Borovelj se poroča že zopet o velikem prvaškem polomu. Skoraj v vsaki številki moramo žalibog poročati, kako brezvestno in otročje gospodarijo prvaki s svojim in s tujim denarjem. Na Spodnjem Štajerskem so zabredle nekatere prvaške posojilnice v velikansko blato. Le v Šoštanju je napravilo pet prvakov v kratkem času na tuje troške čez en milijon kron dolga. Tudi se še dobro spominjamo poloma žalsko-laške prvaške pivovarne. O enakem „krah“ se zdaj iz Borovelj poroča. Kakor znano, postal je tamošnji fabrikant orožja Wernig — svoj čas trdi Nemec — nakrat za-grizeni Slovenec. Njegova fabrika pa se je spre-menila v akcijsko družbo. Zdaj čujemo, da je zabredla ta fabrika v velike dolgove. Ljubljanski list „Slovenec“ namreč piše, da je imela ta fabrika lansko leto le 3.681 K čistega dobička. Naloženega kapitala pa je 213.000 K. Torej se ta kapital le z 1 1/2% obrestuje. Kakor splošno znano, stoji za Wernigovo fabriko panslavistična „kreditna banka“ iz Ljubljane. Ta banka je akcijonarjem preje 12 do 13%-ne dividende ob-ljubovala; zdaj pa je vse v vodo padlo. In banka se zdaj skriva ter noče več pomagati. Tako gos-podarijo prvaki. In pri temu še zahtevajo, da bi koroški slovenski kmetje ter delavci nosili svoje krvave prihranjenke krajcarje v prvaške denarne zavode, ki jih izročajo potem Kranjcem. Kmetje, odprite oči!

Iz Leiflinga se nam piše: (Gospod fajmošter iz Tschemberga). Pred par leti dobili smo zapi-sanega fajmoštra iz Celovca, nekega gotovega gospoda Rossmanna. Velečastiti kurat izvrševal je nekaj časa pri nas svojo službo, brez da bi imeli posebnega vzroka, pečati se z njim. Sčasoma pa mu je pri nas menda dolgočasno po-stalo in zdaj se hoče tudi v politiki odlikovati. Malo čudno zdelo se nam je pač vedno njegovo prijateljstvo s hujskajočim kaplanom Walcher-jom. Ali mislili smo, da je napravil gospoda Rossmanna način, kako je bil iz Celovca tu-sem ekspidiran, malo pametnejšega. Mi vemo čisto dobro, kako bridke solze je jokala neka ne ravno premlada učiteljica v Celovcu, ko je moral Rossmann to mesto zapustiti. Fejst gospod fajmošter se je pač malo hudoval, kajti „and're Städtchen,

and're Mädchen“. Končno potolaži lahko človeka mlada poštarica za izgubo starejše učiteljice. Gospod župnik ima tudi zmisel za družino. Tudi ima mlajšega brata, kateremu bi rad eksistenco priskrbel. Da bi sam plačeval in brata vzdih to mu ne dopade. Zakaj pa so kmetje? Leiflingu je zdaj občinska volitev. Treba torej le gledati, da pridejo prave ovčice v občinski zastop in potem postane bratec občinski tajnik ter je preskrbljen. Vi vbogi farani, blagoslovljeni gospod bode že skrbel, da bode volitve za njegovega brata dobro izpadle. Vsi itak dolgo časa čez 600 kron v denarju plačali za lastnega fajmoštra v Neuhausu, katerega niso nikdar dobili. Nobene postavne dolžnosti ni, da bi moralo prebivalstvo v Leiflingu ta denar plačevati. Pred 50. leti so se enkrat nekateri posestniki pustili na lim speljati, da so dali obljubo za slučaj, da bi se lastni fajmošter v Neuhausu nastavil. Ali vas niso poklicani gos-podje zapustili? Plačali ste, da so vam kon-pokale, ali lastnega fajmoštra še do danes ma-mate. In zdaj naj bi še plačevali za službo fa-jmoštrovih bratcev? Ali je kmet samo zato ta-kaj, da plačuje duhovnikom? Ne, kmet mora vedeti, da potrebuje svoj denar sam. Kmetje v Leiflingu bodejo temu gospodu fajmoštru po-dali, da naj si brata kot lastnega pisarja nastavi. Zato bodejo može v občinski zastop poslati, kateri znajo kmete in ne samo duhovnike na-stopati!

Kranjski napadi v Rožni dolini se ponavljajo 20. maja zjutraj so začeli Borovljani nakrat ljenje in trompetanje. Prišlo je kakih 50 Ha-barjevih sokolašev v neumnih svojih rdečih su-čah ter tulili in izzivali na vse načine. Žalibog da je politična oblast to izzivanje dovolila. S-kolaši so hoteli provokacijo nadaljevati. Ali ra-zburjenje domačinov je bilo tako veliko, da so si stvar premislili in so jo raje iz Rožne doline popihali. Koliko časa bode to kranjsko izziva-je koroškega miroljubnega prebivalstva še trajalo? Smo pač radovedni! Korošcem zna tudi kna-vreti in potem bodejo nosili tisti odgovorni, ki take kranjske hujskarije dovolijo!

V žago prišel je 34 letni Johan Lesjak v fabriki celuloze pri Prevalju. Žaga je nesrečno popolnoma razkosala in je revež našel mrt-po polno smrt.

Boj z vlomilci. V Meiseldingu sta opazila mežnar Krappinger in krojač Schöffmann ponoči v trgovini g. Kuchlinga vlomilce. Zastrazila sta vrata in pričela na pomoč klicati. Vlomilci so streljali in krojača ranili. Ali hrabra moža nista odnehala. Enega vlomilca so vjeli, drugi pa je čez streho ušel.

Gozdni požar. Vsled neprevidnosti nastal je na posestvu „Kreuzerhof“ pri Tinjah veliki požar. Ogenj je vpepelil vkljub hitri pomoči go-silcev mnogo mrve in 120 kub. metrov lesa.

Utonil je v potoku Lieser 5 letni sinček kovača Eberta v Kremsbrücknu. Pazite na deč-ke!

Iz Drave potegnili so pri Pirku moškega mrliča.

Težko ranjen je bil pri delu posestnik Ba-nacher pri Kolbnicu. Roko so mu morali ope-rirati.

Cerkveni rop. V kapelo sv. križa v Arnold-steinu so vlomili neznani tatovi in pokradli denar iz nabiralnice.

Utonila sta v sv. lenartskem jezeru pri Be-ljaku dva hlapca. Kopala sta konje. Eden hlapec ni znal plavati in je padel v vodo. Drugi ga je hotel rešiti, ali pri temu sta oba utonila.

Po svetu.

Vas zastrupljena. V vasi Hamor pri Misto-lecu umirali so prebivalci na hitro. Zdravniki niso vedeli, kakšna bolezen je to. Zdaj se je našlo, da so bila vsa življenska sredstva za-strupljena. Uvedla se je stroga preiskava.

V Kalabriji na Italijanskem so zopet iz-bruhnili nemiri zaradi revščine. V Snipoli so morali karabinjeri na množico streljati in s usmrtili 6 oseb ter jih mnogo ranili.

Stroški potresa v južni Italiji. Ob pribli- velikanskega potresa izdalo se je: za nujne podpore 3 1/2 milijonev lir, za sirote 1 mil., za bolnice 300 tisoč, za barake 4 mil., podpora po solah 715 tisoč, za vdove in dekleta 800 tisoč, za ubežce 4 1/2 mil., za učence 2 mil., za vdove 1 1/2 mil., za one, ki ne morejo več delati

1 1/2 mil. lir itd. M. volitval slati te telegra- štvu so k njim prinese par ur dandar B. uničen se naj Kmetje jih! E. metulj rih p. Uniču A. Tu pa vlačnejs rode ta Na tak stanovni močnej kakor nahaj ki jih raj ve zemlji, mnogo Vino iz drugim Slednj 2. uporab kako se jo i nasiti nje. za tak mah, roma očetne sod k tak s oplakr pa do kote. je 10c pravi: kega vzame se so tako, naj se bro s naj s odceč zažve rabi, pravi sebn ali n klade letu. prešit retini trav imaj forov mno vslec mog strar oben nika sple Kot se n ras rastl takil cem je z late Iz t bo zelj je t ga sko se i z n par listu dru

mil., za zgradbe 3 mil., za rokodelce 1 mil.

Modri župan. Pri zadnjih deželnozborskih volitvah na Štajerskem morali so vsi župani poslati telegrame z izidom volitve v mesto. Le en telegram je še manjkal in gosposde na glavarstvu so že težko čakali. Kar nakrat prikoraka k njim kmetič, ki se predstavi kot župan in prikaže — telegram seboj. Možakar je šel raje na k noga. Ni mu bilo še znano, da gre za klanes vse „po dratu“.

Gospodarske.

Boj gosencem! Gosenice, katere niso bile izkorenjene, pričnajo se sedaj že zabubati. Bube najde obešene na vejah drevja in grmovja. Kmetje, nabirajte jih, kolikor mogoče, in sežgite. Kajti drugače se iz bub že tekom junija pričnajo razvijati, ki ležejo zopet jajca, iz katerih pridejo tekom poletja požrešne gosence. Vsejte mrčesje!

Ali je ravan za trtoroje sposobna ali ne. To pa tam sadi tudi v ravni. Tam je zemlja sicer v obdobju v obdobju vlago tudi dalj časa, v sled tega obdobja tam trte veliko več nego v strminah ali po goricah. Na takih zemljiščih se pridelajo pa šibkejša vina, ki niso sposobna ter so sposobna le za mešanje z drugimi boljšejsimi vini, v sled tega pa nimajo tudi take cene kot ona, ki se jih je pridelala v bregu. Trtami, ki se najraje v ravni, škodujejo laže tudi različne bolezni, ki jih povzročajo glivice. Najboljše vino se prideluje torej v rodovitni, spočiti zemlji v bregovih, v zemlji, ki je delj časa počivala ali ni bila obdelana že mnogo let, posebno pa če je zemlja rodovitna in apnena. Tudi iz takih leg in take zemlje se odlikuje pred vsemi drugimi, v pešeni in ilovnati zemlji pridelanimi vini. Številna vina so šibkejša in manj vredna.

Zemlja, ki se rabi za setev v loncih, naj se pred uporabo dobro preizkusi. Najbolje je, če se jo razširi pod roko, kjer je obenem močan preprih in tam naj se jo pridno meša. S takim mešanjem se zemlja ne le razkita, ampak zginejo iz nje tudi kisline, ki so v njej. Ako teh kislin ne spravimo iz zemlje, ki se rabi za setev, napravi se po vrhu setve zelena plast iz mulča, ki ovira mlade rastline v razvoju.

Kako se popravi ciklenje sode? Da vino oziroma sod, cikle, so temu vzrok mla stvarce, takozvane bakterije. Ako je bilo cikleno vino ali pa je bil kisli ali ciklen, vrinejo se te stvarce v doge, zato je sod ne ozdravi, ako se ga le očista in z vodo očisti. Te stvarce treba je naravnost umoriti, kar se doseže le s pomočjo kake razjedljive tekočine in gorila. Najbolja tekočina za popravilanje ciklenih sodov je 100 odstotni lug, napravljen iz jedkega natrona, to se pravi: na vsakih 10 litrov vode naj se vzame 1 kg jedkega natrona. Na vsak hektoliter vsebine sode naj se vzame 1 l tega luga, ga zavre in zlije v sod. Nato naj se sod z veho dobro zamaši in ga kота na vse strani očisti, da prime lug po vseh dognah. Čez nekoliko časa naj se lug izlije iz sode in sod zaporedoma parkrat dobro splakne z vodo in končno z mrazo čisto vodo. Izbi je na se čep in veho, obrne sod na veho, da se dobro očisti in osuši. Ko se je osušil, naj se ga prav dobro očisti in v prosti nekaj tednov na miru. Preden se sod znova oplakne naj se ga večkrat z mrazo vodo, da se odpari iz njega žveplena sokišina.

Klajno apno pospešuje rast in utrjuje kosti, posebno pa pri mladi živini. Klajno apno se daje živalim ali na mleku ali pa se ga pomeša med suho klajo. Po klajo naj se vsak dan in sicer naj se da žrebetu in teteni po 8–15 g, konju in govedu 30–50 g, jagnetu in prašičkom 5–10 g, ovci in prečišču po 12–20 g in kučerkam po pol do 2 g.

Gnojne travnikov. V nekaterih krajih gnojne travnike z gnojnico in straniščnico. Po takih gnojilih, ki imajo v sebi mnogo kalija in dušica pa prav mla fosforova kislina, se dobi sicer veliko sena, katero pa ni mnogo vredno, kajti v njem so le slabšeje trave, ker se veseli pomanjkujejo fosforove kislina dobra trava ni mogla razviti. Ako se že gnoji travnike z gnojnicami ali straniščnico, je toraj neobhodno potrebno, da se gnojno obdelano tudi s fosforatnimi gnojili. Da bi se gnojilo travnike s bleviskim gnojem, tudi ne kaže, ker se to ne plača, kajti trava potrebuje kalija in fosforove kislina. Kot fosforovo gnojilo naj se rabi Tomaževo žlindro, ker se nahaja v njej tudi apno, ki zemljo obenem blajšuje.

Kako se lahko obvaruje nekatere kmetijske rastline pred škodljivim mrčesom? Mnogo je takih rastlin, katerih duh je človeku zopern, a mnogo je tudi takih, katerih duh je zopern raznim rastlinskim škodljivcem in v sled česar se jih slednji izogibajo. Marsikomur je znano, da se rastlinske bolhe ali bolhači ne lotijo solate in sicer zato ne, ker jim je duh in okus iste zopern. In tega vzroka se rabi solata lahko kot sredstvo v obrambo drugih rastlin. Tako se n. pr. škodljivi mrčes ne loti paradižnika, ako se posadi med iste solate. Znano je tudi, da se ogiblje kapusov belin konoplje, zato se ga seje med zeljate rastline, da se jih obvaruje pred škodljivim mrčesom. Razen mrčesa, posebno pa mравlje se izogibajo smrdelji paradižnikov in da se jih prežene v mesta, zadošča, da se jim položi na mравliške nekoliko paradižnikov listov. Krompirjevo zelješe posebno smrdi bliskom ušicam, nasprotno pa ne napadajo skoro nobene druge rastline tako hudo kakor bob, posebno če raste

isti na gostem. Ako se pa ob robu njive, na kateri bob raste, posadi krompir, puste ušice bob pri miru. Končno naj omenimo še eno rastlino, s pomočjo katere se obvaruje lahko nekatere rastline pred škodljivim mrčesom in to je solata. Ako se posadi ali poseje solata med jagode ali smukvice, polotijo se ogrci rajše solatnih korenin in puste jagode na miru. Ko se zapazi, da je solata ovenela, naj se jo izpuli in zemljo, kjer je stala solata z lesenim klinom privzdigne. Prav gotovo se najde tam ogrca, katerega naj se umori. S pomočjo prejavnejših rastlin se obvaruje lahko marsikako koristno rastlino pred škodljivim mrčesom, zato naj posebno oni, ki se bavi z vrtnarstvom, to sredstvo poskusi.

Loterijske številke.

Gradec, dne 29. maja: 76, 66, 59, 9, 40.
Trst, dne 22. maja: 31, 77, 8, 85, 6.

Kdor hoče na naše inzerate odgovor, naj priloži vprašalnemu pismu retur-marko. Brez marke ne pošiljamo odgovora.

Zanimivo je v današnji številki se nahajajoče naznanilo sreče od Samuel Heckscher, Hamburg. Ta firma se je s poštenim in hitrim izplačilom tukaj in v okolici dobljenih svot tako dobro ime pridobila, da opozarjamo vsakogar na naš današnji inzerat.

Internacionalni portretni inštitut Dunaj VII. Zieglerstr. 23 in Berlin razveseljuje se z vsakim dnem večje priljubljenosti. To je pač najbolje iz tega razvidno, da firma množi iz vseh krajev sveta prihajajočih naročil ne more več sama izvršiti. Zato je urenila filijalne zavode v Parizu in Londonu. V današnjem inzeratu daje zopet lepe dobičke, katere naj ne pusti nikdo neopaziti. Brezštevilna zahvalna pisma so najboljši dokaz za realnost in zmožnost te firme.

Povodom birne razpisa svetovna trdka ur Maks, Böhnel na Dunaju, IV., Margaretenstrasse št. 27/27 nov cenik birmskih ur, zlatnine in srebrnine po najnižjih fabriških cenah. Dober glas in sedemdesetletni obstanek trdke jamčijo za izvrstno, realno postrežbo. Naši cenjeni čitatelji dobijo na naročilo taki cenik z nad 5000 podobama zastoj in franko.

Pekovski učenec

se takoj sprejme pri g. Johan Turtschitsch, pekovskem mojstru, Gratwein pri Gradcu. 318

1 sedlarski učenec

iz boljše hiše, nemškega in slovenskega jezika zmožen, z dobro šolsko izobrazbo, se takoj sprejme. Vpraša se pri g. Leo Kulnik, sedlarski in tapetniški mojster v Ptuj, Untere Draugasse št. 2. 315

Proda se

krasno ležeče posestvo z izidano vodno močjo; zadnjo se daje tudi v najem. Vpraša se pod „Saental“ Celje, poste restante. 314

„Paruč“

s 4 sedeži, pol kriti, ki se popolnoma zapre, zelo dobro ohranjen, se po ceni prodaja. Poizve se pri g. Jos. Winkler v Slov. Gradcu. 325

Dobra 326

kovačija

z ali brez orodja v velikem trgu na Sp. Štajerskem se zaradi bolezni odda takoj v najem. Vprašanja od 1. do 15. junija naj se blagovolijo vposlati na Jurija Fermeve kovača v Konjicah (Gonobitz).

Agenti!!!

Potniki in zastopniki kakor tudi vse osebe, ki hočejo to postati in nimajo znanje s privatnimi strankami, sprejmejo se **takoj povsod** v vseh krajih, mestih in okrajih za prodajo artikla, ki se v vsaki družini lahko odda, **proti visoki proviziji** in po rabi tudi proti gotovi plači. Ponudbe pod šifro „Guter Nebenerwerb 1909“ na g. Rudolf Mosse, Praga. 335

2 lepi vili se prodaja,

novo in dobro puvani, 12 let hišnih davkov oproščeni, za vsakega obrtnika ali penzionista pripravi. Vsaka vila ima 4 sobe, 3 kuhinje, klet, perlna kuhinja, hlevi, drvarnice, lepi vrt in vodnjak. Vse tik glavne ceste, 1/4 ure od cerkve in mesta Maribor v lepem, mirnem, zdravem okraju, v ravnini. Cena za vsako vilo je 6.900 kron; pri kupnini potrebna svota K 4.000. Več pove lastnik **Franz Podlipnik**, Thesen 37, Maribor. 332

Štiri tedne na poiskušnjo

Franz DUŠEK, tovarna koles, Opočno Nr. 100 a. d. Stantebahn, Böhmen.

in ogled razpošiljam svoja kolesa (bicikle) proti povzemanju. Deli koles čudovito ceno in dobro. Cenik s slikami franko!

Jakob Matzun v Ptuj

priporoča

svoje **najboljše** pridelke: opeka za stene, gladka strešna opeka, štrangfalc, prešana falc-opeka, votla opeka za first, drén-cevi po najnižjih cenah. Istotako apno in portland-cement. Obenem se naznanja, da se prodaja stara čuvajeva hišica šte. 13 v Ptuj, kakor leži in stoji, za porabo materiala. Kupec mora hišico v določenem času na lastne stroške podreti in material odpeljati. Vpraša se pri

Jakobu Matzun v Ptuj. 305

Birmska darila!

Prave srebrne-remontirane ure z srebrno verižico in priviskom, c. kr. puncirane z usnjenim futeratom. Vse skupaj **kron 10⁰⁰**—

3 letna pisarna garancija, pošilja se po povzetju.

Prva in največja zaloga ur **Maks Böhnel, Dunaj IV. Margaretenstrasse 27/27.**

Roskopf[®] ura iz nikeln K 3—, Srebrna K 7—, Omega[®] K 18—, Zlate ure K 18—, Zlate verižice K 20—, Zlati prstani K 5—, Ura na nihalo K 7—, Budilnica K 2—, Zahtevajte moj veliki cenik z nad 5000 podobami, ki se vsakemu na zahtevanje vposlje zastoj in franko. 271

Hans Wouk

veletrgovina z mešanim blagom, vinom in žganjem

v Poličanah

priporoča p. t. občinstvu svojo bogato zalogo izbornega špecerijskega blaga, kakor fine parne moke, vinberle, cibabe, kave, masti, jedilno olje, petrolej itd. kakor tudi zalogo manufakturnega blaga, štofi, druki, platno itd.

Nakupuje

žitje, jajca, maslo in poljske pridelke.

Nakup in prodaja

dobra pristna narutna vina en gros in dobro pravo žganje en gros in en detail.

Občinska hranilnica (sparkasa) v Ormužu

Osnovana 1. 1879

Poštno hranilnično konto št. 832036

prevzame

vsak dan vloge, kapitalizira nedvignene obresti polletno in plačuje rentni davek iz lastnega. Dovoljuje posojila na zemljišča, poslopja, menice (Wechsel) in vrednostne papirje pod najugodnejšimi pogoji in zmerni obrestni meri ter daje vsakega dopolnude radovoljno in brezplačno pojasnila v vseh sparkase se tikočih zadevah.

Ravnateljstvo.